

door vogels overgebracht van het vasteland. In November 1928 werd bepaald, dat het ingevoerde rundvee tevens op tuberculose moest worden onderzocht door middel van de oogreactie, terwijl tevens eens per jaar al het vee op het eiland (ongeveer 2000 stuks) op tuberculose moest worden onderzocht. Reageerende dieren werden terstond gemerkt verkocht en opgeruimd. Het oude voorschrift van een „gezondheidspas“ is uitgegroeid tot een stel maatregelen, waarvan de resultaten bevredigend geacht kunnen worden. Sinds 1929 is het eiland vrij van tuberculeus vee. (A. M. HIBMA. *Tijdschrift voor Diergeneeskunde*. 62ste Deel. Afl. No. 8. 1935.)

UITROEIING VAN WANTSEN. — Op verzoek van het Ministerie van Gezondheid heeft de Medical Research Council een commissie benoemd voor het verdere onderzoek naar het verpest zijn van huizen door wantsen. De commissie bestaat uit: professor J. C. G. LEDINGHAM, directeur van het LISTER Instituut, voorzitter; professor P. A. BUXTON, van de London School of Hygiene and Tropical Medicine; mr. C. S. ELTON, van de universiteit van Oxford; mr. C. R. KERWOOD, werkzaam aan het ministerie van Gezondheid; dr. JOHN MACMILLAN, medisch ambtenaar te Woolwich; dr. G. W. MONIER-WILLIAMS, werkzaam aan het ministerie van Gezondheid; professor J. W. MUNRO, van het Imperial College of Science; dr. P. G. STOCK, werkzaam aan het ministerie van Gezondheid; dr. R. E. STRADLING, director of building research; mr. A. W. MACKENNY HUGHES, British Museum (Natural History), secretaris. Professor BUXTON zal het onderzoek op natuur-historisch gebied leiden in verband met de levensmogelijkheden van de wants, terwijl professor MUNRO zich meer in het bijzonder zal belasten met de bestudeering der chemische wijzen van verdelging. (*The Medical Officer*. Vol. 53, no. 14. 1935.)

GEVAREN VAN WONINGONTSMETTING MET BLAUWZUURGAS. — Te Aldershot werd in April 1935 een gezin, bestaande uit vader, moeder en drie kinderen, in het hospitaal opgenomen wegens vergiftiging door blauwzuurgas. Twee kinderen stierven. Het onderzoek toonde aan, dat de ontsmetter reeds meer dan 1000 huizen had ontsmet, maar dat zich nooit onaangename gevolgen hadden voorgedaan. Hij had zich in het onderhavige geval na het gassen overtuigd, dat de ramen en deuren open stonden, ook de kasten en laden, terwijl de bedden waren opengeslagen. Hij had de sleutel van het huis aan den plaatselijken gezondheidsinspecteur overhandigd, die zich tevens had overtuigd dat alle ramen en deuren geopend waren. De ontsmetter verklaarde wel, dat toen hij het huis verliet er misschien nog eenige sporen van gas aanwezig konden zijn, hetgeen de eerste dagen steeds voorkomt, doch dat hij zich overtuigd had, dat er geen gevaar bestond. Dit geval is aanleiding geweest tot het stellen van eenige vragen aan den minister van gezondheid in het House of Commons. (*The Medical Officer*. Vol. 53, no. 17. 1935.)

HET RONALD ROSS INSTITUUT. — De fusie van het Ross Instituut met The London School of Hygiene and Tropical Medicine wil in geenen deele zeggen, dat het Instituut in de School is opgegaan. Het Instituut is een deel van de School, doch het heeft een eigen industriele adviescommissie, wier adviezen de School moet opvolgen. De leden van die commissie zijn hoofdzakelijk vertegenwoordigers van groote handelshuizen met groote overzeesche belangen; de aandacht van de School wordt door hen gevestigd op groote tropische industrieën en de hygiënische moeilijkheden daaraan verbonden. Plaatselijke ziekten moeten plaatselijk onderzocht worden; dit is het eerste principe van „field“ epidemiologie. Bij door insecten overgedragen ziekten overheerscht de plaatselijke entomologie het bepalen van de afweermaatregelen. Muskieten brengen malaria over; de belangrijkste bestrijdingsmaatregel is de muskieten te bestrijden. Zoo bleek het in Zuid-Afrika, dat de muskieten niets gaven om de „orthodoxe“ bestrijdingswijze; zij wijzigden hun gewoonten. Het Ross Instituut moet het plaatselijke werk doen; zij dwingt de School of Hygiene mede te werken en daardoor niet slechts een medische school te zijn doch het centrum van epidemiologie van het Britsche rijk. (*The Medical Officer*. Vol. 53, no. 18, 1935.)